

அமரர். திருமதி. யோகரெட்டணம் கணேசலிங்கம்

அவர்களின்

31ம் நாள் நினைவு மலர்

26.08.2015

சமர்ப்பனம்

உள்ளக் கமலத்தினுள்ளே.....!

அன்பின் தீமாய் ஆசையம்மா

என்னும் அன்புணர்வுகளாய்

எங்கள் எதிர்காலநலன்களில்

எந்நாளும் நிலைந்து, ஆனைமுகத்தானை

ஆரத்துதித்த பரம்பொருளின் பாதக்கமலங்களில்

ஆத்மாசாந்தி பெற வேண்டுமென உளமார

உள்ளன்புடன் வேண்டி

பணிவன்புடன்

சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

- குடும்பத்தினர் -

புத்தகப் பட்டியல்

1. ...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

மண்

23

11

1938

விண்

27

07

2015

அமரர்.

திருமதி.யோகரெட்டம் கணேசலிங்கம்

திதி வெண்பா

அண்பாய் பழகினால் அதன்படி யோகமும்
நன்மை செய்யும் நோக்குண்டு எதிலுமே - நான்
உள்ளோர்க் கிறங்கார் உயரம்பலனடியை
இளகிடும் பூர்வபக்க ஆடி ஏகாதசியிலே

பஞ்சபுராணம்

விநாயகர் துதி
திருச்சிற்றம்பலம்

பீடியாத னுருவுமை கொளங்கு கர்யது
வடிவொடு தனதடி வழ்ப்படும் அவர்அடர்
கழகண் பதி வர அருள்என் மிகு கொடை
வடிவீனர் பயில்வல் வலமுறை இறையே

தேவாரம்

மங்கையர்கரசி வளவா கோன்பாவை
வா்வளைக கைம்மடமான்
பங்கயசி செல்வ பாண்டிமாதேவி
பண் செய்து நாள்தொறும் பரவப்
பெங்கழலுருவன் பூதநாயகனால்
வேதமும் பொருள்களு மருள்
அங்கயற்கண்ணி தன்னொடு மமர்ந்த
ஆலவாயாவது மதுவே

திருவாசகம்

உடையாள் உன்றன் நடுவீருக்கும்
உடையாள் நடுவுள் நீயிருத்தி
அடியேன் நடுவுள் இருவீரும்
இருப்பதானால் அடியேனுள்
அடியார் நடுவுள் இருக்கும் அருளைப்
புரியாய் பொன்னம் பலத்தெம்
முடியா முதலே யென் கருத்து
முடியும் வண்ணம் முன்னின்றே

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே
உணர்வு சூழ் கடந்ததோர் உணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள் மணிக் குன்றே
சீத்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே
அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே
அம்பலம் ஆடரங் காசு
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

திருப்பல்லாண்டு

சொல்லாண்ட சுருதிப்பொருள் சோதித்த
தாய்மனத் தொண்டருள்ளீர்
சீல்லாண்டிற் சீதையுஞ் சீலதேவர்
சிறுநெறி சேராமே
வில்லாண்ட கனகத்திரண்மேரு
விடங்கள் விடைப் பாகன்
பல்லாண்டென் னும் பதங் கடந்தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுகாமே

திருப்புராணம்

புன்னெறியதனிற் செல்லும் போக்கினை விலக்கிமேலாம்
நுன்னெறியொழுகச் செய்துநவையறு காட்சி நல்கி
என்னைபும டியனாக்கி யிருவனை நீக்கியாண்ட
பன்னிருதடந்தோள் வள்ளல்பா தபங்கயங்கள் போற்றி

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரகசெய்க குறைவிலா சூயர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அமரர்.

திருமதி. யோகரெட்ணம் கணேசலிங்கம்

அவர்களின்

வரழ்க்கை வளம்

இயற்கையில் முக்கோணமாய் மூன்று மலைகள் அதைவிட பல மலைகள் இம்மாவட்டத்தில் இருப்பதால் திரிகோணமலை என்ற பெயரும் திருக்கோணேஸ்வரம் அமைந்ததாலும் செல்வம் கொழிக்கும் பூமி என்பதாலும் திருக்கோணமலை என்ற பெயரும் கொண்ட தெட்வணகைய இப்புனித மண்ணில் உயர் சைவ வேளாண் மரபில் திரு.திருமதி இராஜகோபாலிள்ளை செல்வநாயகம் தம்பதிகளுக்கு 23.11.1938 ஆம் ஆண்டு யோரெட்ணம் பிறந்தார். சகல செல்வச் செழிப்போடு வாழ்ந்த இவர். தனது ஆரம்பக் கல்வியை திருக்கோணமலை ஸ்ரீ சண்முகா இந்து மகளிர் கல்லூரியிலும் உயர் கல்வியை யாழ்ப்பாணம் உடுவில் மகளிர் கல்லூரியிலும் கற்றார். பின் திருகோணமலை வந்து சமூகநலன்களில் ஈடுபடலானார்.

இவரது தந்தையார் பிரபல தொழில் அதிபராகவும் நகராட்சி மன்றத்தில் உறுப்பினராகவும் அதன் உபதலைவராகவும் இருந்து மக்களுக்கும் ஊருக்கும் சேவையாற்றினார் திருமணப் பருவத்தில் திரு.திருமதி.முத்துலிங்கம் பகவதிப்பிள்ளை அவர்களின் மகனும் பட்டணமும் சூழலும், மூதூர் பிரதேச செயலாளராகவும் பதவி வகித்த திரு.சி.எம்.கணேசலிங்கம் அவர்களைத் திருணமம் முடித்து முறையே ராமேஷ் (Chief Inspector of Police), பிரகாஷ்(லண்டன்) வைஜயந்தி (மக்கள் வங்கி) ஆகிய மூன்று பிள்ளைச் செல்வங்களைப் பெற்றனர். இவரது கணவர் வடகிழக்கு மாகாண அரசில் காணி, காணி அபிவிருத்தி, புணர்வாழ்வு அமைச்சராக இருந்து தன்னால் இயன்ற சேவைகளைச் செய்தார்.

திருமதி யோகம் கணேசலிங்கம் அவர்கள் திருக்கோணமலை மகளிர் அமைப்பிலும் மற்றும் பொது, ஆன்மீக நிகழ்வுகளிலும் கலந்து தன் பங்களிப்பை செய்தார். எல்லோர் உள்ளத்திலும் யோகம் என்று அன்பாக அழைக்கப்பட்டு பல்வேறு உதவிகளுக்கும் முன்னின்று செயல்பட்டவர்.

இவரது உடன் பிறப்புக்களான நாராயணபிள்ளை, நாச்சியாரம்மா, அன்னலக்ஷ்மி கிருஷ்ணானந்தன், ரகுநாதன், ஸ்ரீகரன் ஆகியோரைப் பெற்றார். மருமக்களாக விஜயலக்ஷ்மி (செயலாளர், பெருந்தோட்ட உட்கட்டமைப்பு அமைச்சு, கொழும்பு) சிரோமி, கு.குலேந்திரராஜா பொறியியலாளர் (ஜேக்கப்பார்க் உரிமையாளர்) ஆகியேரரை பெற்றார். பிரஷானி, பிரஷான், ஜய்கிஷன், சுஷ்மிகா, ஆகிய பேரப்பிள்ளைகளிடம் அளவு கடந்த பாசம் வைத்திருந்தார்.

அடக்கமான ஆன்மீக ஈடுபாடும் எல்லோரிடமும் அன்புடன் பண்புடன், பாசத்துடனும் சிரிப்புடன் கலகலப்பாக பழகிடும் யோகத்தின் மறைவு மன வேதனையைத் தருவதாக இருந்தாலும் எல்லாம் மாற்றத்திற்கு உட்பட்டது என மனதைத் தேர்த்திக் கொண்டு இவரது உடல் மறைந்தாலும் இவர் வாழ்ந்த காலத்தில் எத்தகைய நற்காரியங்களில் பங்கு கொண்டார் என்பதில் மகிழ்வு கண்டு அத்தகைய காரியங்களை நாமும் முன்கொண்டு செல்வதே அவருக்கு நாம் செய்யும் நன்றிக் கடனாகும். பாசம் என்ற ஒன்றுதான் எம்மை கண்ணீர் கலங்கச் செய்கின்றது.

கடந்த 27.07.2015 அன்று காலை 5.30 மணியளவில் அன்னாரின் உயர் அமைதியாக கோணேசப்பெருமானின் பாதக் கமலத்தில் சாந்தியடைந்தது.

குடும்பத்தினர்

கந்தர்சஷ்டி கவசம்

காய்பு

கீநரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம்! நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்தோங்கும் நிஷ்டையும் கைகூடும்
நிமரைருள் கந்த சஷ்டி கவசந் தனை.

குறள் வெண்பா

அமரிடர் தீர அரவம் புரிந்த

குமரனடி நெஞ்சே குறி

நூல்

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

சஷ்டியை நோக்க சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் சொங்கதிர் வேலோன்
பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி ஆட
மைய நடஞ்செயும் மயில்வா கனனார்
கையில்வே லால் எனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக!
வருக வருக மயிலோன் வருக!
இந்திரன் முதலா எண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக!
வாசவன் மருகா வருக வருக!
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக!
ஆறு முகம்படைத்த ஐயா வருக!

நீரிடும் வேலைவன் நித்தம் வருக!
 சிரகிரி வேலைவன் சீக்கிரம் வருக!
 சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
 ரவண பவச ரரரர ரரர
 ரிவண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
 விண்பவ சரவண வீரா நமோ நம
 நிபவ சரவண நிறநிற நிறென
 வசர வணப வருக வருக
 அசுரர் குடிக்கெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை ஆளும் இளையோன் கையில்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக!
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையும் கிலியும்
 கிலியும் செளவும் கிளரொளி ஐயும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமு மொளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனியொளி ஒவ்வும்
 குண்டலி யாம்சிவ குகன்தினம் வருக!
 ஆறு முகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச்செவ் வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகுகுண் டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழுகிய மார்பில்
 பல்பு ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்தன் மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயிறு உந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்தினம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை யழகும் இணைமுழுந் தாளும்

திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுகுண டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரரர
 ரிரிரி ரிரிரி ரிரிரி ரிரிரி
 ௫௫௫௫ ௫௫௫௫ ௫௫௫௫ ௫௫௫
 டகுடகு டிகுகு டங்கு டிங்கு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றனை ஆளும் ஏரகச் செல்வ!
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா விநோதனைன்று
 உன்திரு வடியை உறுதிஎன் றெண்ணும்
 என்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க!
 என்னுயிரக் குயிராம் இறைவன் காக்க!
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க!
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க!
 பொடிபனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க!
 கதிர்வேல் இரண்டும் கண்ணிணைக் காக்க!
 விழிசெவி இரண்டும் வேலைவர் காக்க!
 நாசிகள் இரண்டும் நல்வேல் காக்க!
 பேசிய வாய்தன்னைப் பெருவேல் காக்க!
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க!
 செப்பிய நாளைவச் செவ்வேல் காக்க!
 கன்னம் இரண்டும் கதிர்வேல் காக்க!
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க!
 மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க!
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க!
 வடிவேல் இருதோள் வளம்பெறக் காக்க!

பிடரிகள் இரண்டும் பெருவேல் காக்க!
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க!
 பழுபதி னாறும் பெருவேல் காக்க!
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க!
 சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க!
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க!
 ஆண்குறி இரண்டும் அயில்வேல் காக்க!
 பிட்டம் இரண்டும் பெருவேல் காக்க!
 வட்டக் குதத்தை வடிவேல் காக்க!
 பணைத்தொடை இரண்டும் பெருவேல் காக்க!
 கணைக்கால் முழுந்தாள் கதிரவேல் காக்க!
 ஐவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க!
 கைகள் இரண்டும் கருணைவேல் காக்க!
 முன்கை இரண்டும் முரணவேல் காக்க!
 பின்கை இரண்டும் பின்னவள் இருக்க
 நாவில் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க!
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க!
 எப்பொழு தும்எனை எதிர்வேல் காக்க!
 அடியேன் வதனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க!
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க!
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க!
 ஏமத்தில் ஜாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க!
 தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க!
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க!
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க!
 தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க!
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வலாட்டிகப் பேய்கள்
 அல்ஹ படுத்தும் அடங்கா முனியும்

பிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராக் கதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அறிக் கலங்கிட
 இரிசி காட்டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் மிருட்டிலும் எதிர்படும் அண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோடு அனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டா ளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடி
 ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
 நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
 பாவைக ளுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஓட்டியப் பாவையும் ஓட்டியச் செருக்கும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதா தன்எனைக் கண்டால் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட டறி மதிகெட் போடப்
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு!
 கட்டி யுருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதூங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில்செதி லாக
 சொக்கு சொக்கு கூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக

விடுவிடு வேலை வெருண்டது ஓட
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித்தொடாந் தோடப்
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடுந்துய ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
 ஒளிப்பும் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதம் சயித்தியம் வலிப்பு பித்தம்
 சூலை சயம் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பீரிதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத்து அரணை பருஅரை யாப்புடம்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரேழ் உலகமும் எனக்குற வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரு எனக்கா
 மண்ணாள் அரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவண பவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகுளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவம்ஒளி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியை
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழநிப் பதிவாழ் பாலகு மாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே

காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா விருக்க யான்உனைப் பாட
 எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவச மாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவிநன் பூதியை
 நேசமு டன்யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புட இரட்சி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க, மயிலோன் வாழ்க!
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்!
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசன்
 வாழ்க வாழ்களன் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்பது உன்கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவ ளாபே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரியம் அளித்து
 மைந்தன்என் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளி
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட அருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளுந்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கம் துலக்கி
 நேசமு டன்ஒரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சஷ்டி கவச இதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுஉருக் கொண்டு

ஓதியே ஜெபித்து உகந்துநீ றணிய
 அட்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்னர் எண்மர் சேர்ந்தங் கருளுவர்
 மாற்றவர் எல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை அளித்திடும்
 நவமதன்னளவும் நல்வழியில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ஈரெட்டா வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை
 வழியாய் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிப்பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டடை சுமிகளில்
 வீரலட் சுயிக்கு விருந்துண வாச
 சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழுவர்க் குவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழனிக் குன்றினி இருக்கும்
 சின்னக் குழுந்தை சேவடி போற்றி!
 எனைத்தடுத்த தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேவை போற்றி!
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி!
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி!
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி!
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி!
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி!
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி!
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோர் அரசே!
 மயில்நட மிடுவோய் மரைடி சரணம்!
 சரணம் சரணம் சரவண பவலும்!
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்!
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெம்பாவை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்வருஞ்

சோதியை யாம்பாடக் கேட்டோரும் வாள் தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழத்தொலியோய்
வீதிவாய்க் கேட்ட லுமே விம்மி விம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டங்ஙன
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னேவென்னே
ஈதே எந்தோழி மரிசேலோர் எம்பாவாய்

1

மாசம் முஞ்சோதிக் கென்பாய் இராய்கல் நாம்
பேசும்போ தென்போ திம்போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசி இவையுஞ் சிலவோ வினையாடி
ஏசும் இடமீதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
கூச மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிறு றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பாய்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய்

2

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
 அத்தன் ஆனந்தன் அமுதனைன் முள்ளறித்
 தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துள் கடைதிறவாய்
 பத்துடையீர் ஈசன் யுற அடியீர் பாங்குடையீர்
 புத்தடிபோம் புன்மைத்தீர்த் தாட்கொண்டாற் வொல்லாதோ
 எந்தோநின் அன்புடமை எல்லாம் அறியோமோ
 சித்தம் அழகியார் பாடரோ நம் சிவனை
 இத்தனைபும் வேண்டும் எயக்கேலார் எம்பாவாய்

3

ஒண்ணித திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
 எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
 கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
 வின்னுக் கொருமருந்தை வேத விழும்பொருளைக்
 கண்ணுக் கிளியானைப் பாடிக் கசிந்துள்வம்
 உள்நெக்கு நின்றிருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்து
 எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய்.

4

மாலறியா நான்முகனும் கானா மலையினை நாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள வொக்கங்க ளேபேசும்
 யாலாறு தேன்வாய்ப் யுறீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே ஆறிவாரியான்
 கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதோட்டுஞ்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனையென்று
 ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்கான்
 ஏலக் குழலி யரிசேலோர் எம்பாவாய்.

5

மானேநீ நென்னலை நானைவந் துங்களை
 நானே எழுப்புவன் என்றலும் நானாமே
 யோன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
 தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்மாடி வந்தோர்க்குள் வாய்திறவாய்
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்
 ஏனோர்க்குந் தங்கனகானைப் பாடலோர் எம்பாவாய்

6

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பல அமரர்
 உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னாள் என் னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
 என்னானை என்னரையான் இன்னமுதென் றெல்லோமுஞ்
 சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சப் போதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

7

கோழி சிலம்புச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
 ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வென் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டலையோ
 வாழய் தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்று ஒருவனை
 எழை யங்காளனையே பாடலோர் எம்பாவாய்.

8

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துயம் பெற்றியளே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுள் சீரடியோம்
 உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையெய்யமக் கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையுமிலோ மேலோர் எம்பாவாய்.

9

யாதாளம் எழிலுங்கீழ் சொற்கழிவு யாதமலர்
 போதோர் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள் முடிவே
 பேதை ஒருயால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மன்னுந் துதித்தாலும்
 ஓதஉலவா ஒரு தோழன் தொண்ட ருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற்பிணாப் பிள்ளைகாள்
 ஏதவனார் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

10

மொய்யார் தடம்பொய்கை புகு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துள் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடி யோம் வாழ்ந்தோங்கான் ஆரழல்போற்
 செய்யாவென் னீறாஃ செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கன் மடந்தை மணவாளா
 ஐயாநீ ஆட்கொன் டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகை யெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமை யேலோர் எம்பாவாய்.

11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெட நாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தன்நற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடுங்
 கூத்தனின் வானும் குவையமும் எல்லோமும்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அனிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பய
 பூத்திகமும் வொய்கை குடைந்துடையான் வொற்பாதம்
 எத்தி இடுஞ்சுனைநீ ராடேலோர் எம்பாவாய்.

12

மையங்குவளைத் கார்மலரால் செங்கமலப் மைம்போதால
 அங்கங் குருகினத்தால் மின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கழவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் மிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 வொங்கு மடுவிற்புகம்பாய்ந்து மாய்ந்து நம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பயக்
 கொங்கைகள் வொங்கக் குடையும் புனல்வொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்மாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

13

காதார் குழையாடப் மைம்புன் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் வொருள்பாடி அம்பொருளா மாயாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதிதிறம்பாடி அந்தமா மாயாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 மாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய்.

14

ஓவராகுகால் எம்வெருமான் என்றென்ஹ நம்வெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவான் சித்தங் களிகூர
 நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பளிப்பம்
 மாரொருகால் வந்தனையான் விண்ணோரைத்தான் பணியாள
 பேரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
 ஆவொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
 வாகருவப் புண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
 ஏருருவப் பும்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய் 15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையான்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையான் இட்டிடையின்
 மின்னிப்பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடி மேற்
 வளன்னஞ் சிலம்பிறி சிலம்பித் திருப்புவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையான்
 தன்னிறி பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவன்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய். 16

செங்க னவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
 கொங்குன் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்கும்நம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
 அங்கன் அரகை அடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமாளைப் பாடி நலந்திகழ்ப்
 பாங்கயப் பும்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய். 17

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சம்
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகை வீற்றாற்போல
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கராய்த்
 தண்ணார் ஒளிமழங்கித் தாரகைகள் தாமகலம்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்யம் பிறங்கொளிகேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணா ரமுதமுமாய்நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணேயிப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோர் எம்பாவாய்.

18

உங்கையிற்றிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்று
 அங்கு அம்பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன்றுரைப்போங்கேள்
 எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லாதோள் சேரற்க
 எங்கை உனக்கல்லா தெய்யணியுஞ் செய்யற்க
 கங்குல் பகலெங்கன் மற்றொன்றுங் காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 எங்கேழிலென் ஞாயிறெமக் கேலோர் எம்பாவாய்.

19

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
 போற்றி யெல்லாவுயிர்க்கும் தோற்றமாம் வொற்பாதம்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையுடிகள்
 போற்றிமால் நான்குகலுங் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம் உய்யஆட்கொண்டருளும் வொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோர் எம்பாவாய்

20

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிய

திருவாசகம் தருவாசகச் சிறப்பு

தொல்லை மிரும்பிறவிச் சூழந் தளைக்கி
அல்லறறுத் தானந்த மாக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எங்கோள்
திருவா சகம் என்னுந் தேன.

சீவபுராணம்

நமச்சீவாய வாழ்க! நாதன் தான் வாழ்க!
கீமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தான் வாழ்க!
கோகழியாண்ட குருமனிதன் தான் வாழ்க!
ஆகம மாகிநின்று அண்ணிப்பான் தான் வாழ்க!
ஏகன் அநேகன் கீறைவன் அழ வாழ்க!
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனழ வெல்க!
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகன்றன் பொய்கழல்கள் வெல்க!
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க!
கரங்குவிவா ருன்மகிமுங் கோன் கழல்கள் வெல்க!
சிரங்குவிவார் ரோங்குவிக்கும் சீரோன்கழல் வெல்க!
ஈசனழ போற்றி எந்தையழ போற்றி
தேசனழ போற்றி சிவன் சேவழ போற்றி

நேயத்தே நின்ற நிமலனழ போற்றி
 மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன அழ போற்றி
 சீரார் பெருந்துறை நந் தேவனழ போற்றி
 ஆராத சீன்பம் அருளு மலை போற்றி
 சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணந் தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய வுரைப்பன் யான்
 கண்ணுதலான் தன் கருணை கண் காட்டவந்தெய்தி
 எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங் கொழியாய்
 எண்ணிறந் தெல்லையிலாதானே நன்பெருஞ் சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமா நொன்றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிப்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லா நின்ற சீத்தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யே யுன் பொன்னுகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்ய என் உள்ளத்து ஓங்கார மாய் நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா வென ஓங்கி ஆழந்தகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் சூயமானனாம் விமலா
 பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞானமாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானம் சீல்லாதேன் சீன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்றறிவே
 ஆக்கம் அளவிறுதி சீல்லாய் அனைத்துலகும்

ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தழயார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கனோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்களேத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம் பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கடழ
 புறந்தோல் போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
 மலஞ் சோரும் ஒன்பது வாயிற் குழலை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பாக்கிக் கசிந்துள் ளருகும்
 நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்கும்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பார்க்கும் ஆரியனே
 நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங் கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங் கருணைப் பேராறே
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெய்மானே
 ஓராநா ருள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
 நீரா யுருக்கி யென் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமுந் துன்பமு மில்லானே யுள்ளானே

அன்பருக்குக் கன்பனை யாவையுமாய் அல்வையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாய் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்தென்கை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 ஊர்த்த மெய்க்கு ஞானத்தாற் கொண்குணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாய் புண்ணியனே
 காக்குமெங் காவலனை காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய்நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனை தேற்றத் தெளிவே யென் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணாரமுதே உடையானே
 வேற்றுவிசார விடக்குடம்வின் உட்கிட்பு
 ஆற்றேன் எம்ஜயா அரனைஒ என்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பெய் கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாரானே
 கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நடடம் பயின்றாரும் நாதனை
 தில்லையுட் சுவத்தனை தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற் பிறவிஅறும்பானே யோவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செவ்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச் சிற்றம்பலம்
 (சிவபுராணம் முற்றிற்று)

திருகோணமலைத் திருப்பதிகம்

திருஞானசம்பந்தர்

பண் - புறநீர்மை

1. நிரைகழல் ஓரவஞ் சிலம்பொலி யலம்பும்
நிமலர்நீ றணி திருமேனி
வரைகெழு மகளோர் பாகமாய்ப் புணர்ந்த
வடிவினர் கொடியணி விடையர்
கரைகெழு சந்துங் காரகிற் பிளவும்
அளப்பருங் களமணி வரன்றிக்
குரைகடல் ஓதம் நித்திலங் கொழிக்குங்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.
2. கடிதென வந்த கரிதனை யரித்து
அவ்வரி மேனிமேற் போர்ப்பார்
பிடியென நடையாள் வய்வளை மடந்தை
பிறைநுத லவளொடும் உடனாய்க்
கொடிதெனக் கதறும் குரைகடல் கழ்ந்து
கொள்ள முன் நித்திலன் சுமந்து
குடிதனைப் நெருக்கிப் பெருக்கமாய்த் தோன்றாங்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே

3. பனித்திளந் திங்கட் பைந்தலை நாகம்
பட்டர்சடைமுடி யிடையவத்தார்
கனித்திளந் துவர்வாய்க் காரிகை பாகமாக
முன் கலந்தவர் மதில்மேல்
தனித்தயே ருருவ விழித் தழல்நாகந்
தாங்கிய மேருவெஞ் சிலையாக்
குனித்ததோர் வில்லார் குரைகடல் கழ்ந்த
கோணமா மலையமர்ந் தாரே

4. யுழித்திளங் கங்கை சடையிடை வைத்துப்
பாங்குடை மதனனைப் பொடியா
விழித்தவன்தேவி வேண்ட முன்கொடுத்த
விமலனார் கமலமார் பாதர்
தெழித்துமுன் அரற்றுஞ் செழுங்கடல் தாளஞ்
செய்வொலும் இய்யிபுஞ் சுமந்து
கொழித்துவன் திரைகள் கடையிடைச் சேர்க்குங்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

5. தாயிலும் நல்ல தலைவரென் றடியார்
தம்மடி போற்றி செய்ப்பார்கள்
வாயிலும் மனத்தும் மருவிநின் றகலா
மாண்பினர் காண்பல வேடர்
நோயிலும் பினியும் தொழிலர் பால்நீக்கி
நுழைதரு நூலினர் ஞாலம்
கோயிலுஞ் சுனையும் கடலுடன் கழ்ந்த
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

6. யரிந்துநன் மனத்தால் வழிபடு மாணி
 தன்னுயிர் மேல்வருங் கூற்றைத்
 திரிந்திடா வண்ணம் உதைத்த வற்கருளுஞ்
 செம்மையார் நம்மையாளுடையார்
 விரிந்துயர் மௌவல் மாதவி புன்னை
 வேங்கைவன் செருந்தி சென்பகத்தின்
 குருந்தொடு முல்லை கொடிவிடும் யொழில்சூழ்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே

(7ம் பாடல் கிடைக்கவில்லை)

8. எடுத்தவன் தருக்கை யிழித்தவர் விரலால்
 எத்திட வாத்தமாம் பேறு
 தொடுத்தவர் செல்வந் தோன்றிய பிறப்பும்
 சூறியறி யாதவர் வேள்வி
 தடுத்தவர் வளப்பால் வைத்ததோர் கருணை
 தன்னருட் பெருமையும் வாழ்வும்
 கொடுத்தவர் விரும்பும் பெரும்புக ழாளர்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

9. அருவரா தொருகை வெண்டலை யேந்தி
 யகந்தொறும் பலியுடன் புக்க
 பெருவரா யுறையும் நீர்மையர் சீர்மைப்
 பெருங்கடல் வண்ணனும் பிரமன்
 சூருவரும் அறியா வண்ணம் ஓள் எரியாய்
 உயர்ந்தவர் பெயர்ந்தநன் மாற்கும்
 குருவராய் நின்றார் குரைகழல் வணங்கக்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே

10. நின்றுநூன் சமனும் இருந்துநூன் தேரும்
 நெறிய வாதன புறங்கூற
 வென்றுநஞ் சுன்னும் யரிசினர் ஒரு பால்
 மெல்லிய னொடும் உடனாகித்
 துன்றுமொன் யெளவ மவ்வலுன் கூழ்ந்து
 தாழ்ந்துறு திரைபலமோதிக்
 குன்று மொன்கானல் வாசம்வந் துலவங்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே

11. குற்றமிலாதார் குரைகடல் கூழ்ந்த
 கோணமா மலை யமர்ந்தாரைக்
 கற்றுணர் கேள்விக் காழியர் யருமான்
 கருத்துடை ஞானசம்பந்தன்
 உற்றசெந் தமிழார் மாலை யீரைந்தும்
 உரைப்பவர் கேட்பவர் உயர்ந்தோர்
 சுற்ற முமாகித் தொல்வினை யடையார்
 தோன்றுவர் வானி டைப்பொலிந்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்

காயத்திரி மந்திரம்

1. கணேச காயத்ரி

ஓம் ஏகதன்ஷ்ராய வித்மஹே
வக்ர துண்டாய தீமஹி
தன்னோ புத்தி : ப்ரசோதயாத்

2. நரசிம்ம காயத்ரி

ஓம் உக்ர ந்ருசிம்ஹாய வித்மஹே
வஜ்ர நகாய தீமஹி
தன்னோ ந்ருசிம்ஹ : ப்ரசோதயாத்

3. விஷ்ணு காயத்ரி

ஓம் நாராயணாய வித்மஹே
வாஸு தேவாய தீமஹி
தன்னோ விஷ்ணு ப்ரசோதயாத்

4. சிவ காயத்ரி

ஓம் பஞ்ச வக்த்ராய வித்மஹே
மஹாதேவாய தீமஹி
தன்னோ ருத்ர ப்ரசோதயாத்

5. ராதா காயத்ரி

ஓம் வருஷபானுஜாய வித்மஹே
க்ருஷ்ண ப்ரியாவை தீமஹி
தன்னோ ராதை ப்ரசோதயாத்

6. கிருஷ்ண காயத்ரி

ஓம் தேவகீ நந்தனாய வித்மஹே
வாஸு தேவாய தீமஹி
தன்னோ கிருஷ்ணா, ப்ரசோதயாத்

7. கணேச காயத்ரி

ஓம் ஏகதன்ஷ்ராய வித்மஹே
வக்ர துண்டாய தீமஹி
தன்னோ புத்தி : ப்ரசோதயாத்

8. அக்னி காயத்ரி

ஓம் மஹாஜ்வாலாய வித்மஹே
அக்னி தேவாய தீமஹி
தன்னோ அக்னி: ப்ரசோதயாத்

9. இந்த்ர காயத்ரி

ஓம் ஸஹஸ்ர நேத்ராய வித்மஹே
வஜ்ர ஹஸ்தாய தீமஹி
தன்னோ இந்த்ர : ப்ரசோதயாத்

10. சிவ காயத்ரி

ஓம் ஸரஸ்வத்யை விமதஹே
ப்ரஹ்ம பத்னியை தீமஹி
தன்னோ தேவீ ப்ரசோதயாத்

11. தூர்க்கா காயத்ரி

ஓம் கிரிஜாவை வித்மஹே
சிப்பிரியவை தீமஹி
தன்னோன தூர்கா: ப்ரசோதயாத்

12. அனுமன் காயத்ரி

ஓம் அஞ்சனீ சுதாய வித்மஹே
வாயு புத்ராய தீமஹி
தன்னோ மாருதி ப்ரசோதயாத்

13. பூமா காயத்ரி

ஓம் ப்ருதீ தேவ்யை வித்மவே
ஹைஸ்ர மூர்த்தியை தீமஹி
தன்னோ ப்ருத்வீ ப்ரசோதயாத்

14. சூர்ய காயத்ரி

ஓம் பாஸ்கராய வித்மவே
திவாகாய தீமஹி
தன்னோன ஸூர்ய : ப்ரசோதயாத்

15. ராம காயத்ரி

ஓம் தசரதாத்மாய வித்மவே
சீதா வல்பாயை தீமஹி
தன்னோ ராம ப்ரசோதயாத்

16. சீதா காயத்ரி

ஓம் ஜனக நந்தினியை வித்மவே
பூமிஜாயை தீமஹி
தன்னோ ஸீதா ப்ரசோதயாத்

17. சந்த்ர காயத்ரி

ஓம் சஷீர் புத்ராய வித்மவே
அம்ருத தத்வாய தீமஹி
தன்னோ சந்த்ர : ப்ரசோதயாத்

18. யம காயத்ரி

ஓம் ஸூர்யபுத்ராய வித்மவே
மஹாகாலாய தீமஹி
தன்னோ யம: ப்ரசோதயாத்

19. ப்ரஹ்ம காயத்ரி

ஓம் சதுர்முகாய வித்மஹே
ஹன்ஸாருடாய தீமஹி
தன்னோ ப்ரஹ்ம ப்ரஸோதயாத்

20. வருண காயத்ரி

ஓம் ஜல விந்தாய வித்மஹே
நீல புருஷாய தீமஹி
தன்னோ வருண ப்ரஸோதயாத்

21. நாராயண காயத்ரி

ஓம் நாராயண வித்மஹே
வாஹுதேவாய தீமஹி
தன்னோ நாராயண ப்ரஸோதயாத்

22. துளசி காயத்ரி

ஓம் ஸ்ரீ துளச்யை வித்மஹே
விஷ்ணு ப்ரியாவை தீமஹி
தன்னோ வருந்தா ப்ரஸோதயாத்

23. ஹன்ச காயத்ரி

ஓம் பரமஹன்ஸாய வித்மஹே
மஹா ஹன்சாய தீமஹி
தன்னோ ஹன்ச ப்ரஸோதயாத்

24. குரு காயத்ரி

ஓம் ரிஷிபத் பஜாய வித்மஹே
ஸ்ரீனி ஹஷ்தாய தீமஹி
தன்னே குரு ப்ரஸோதயாத்

தன்ற தனலல்

அமரர்.

திருமதி. யோகரெட்ணம் கணேசலிங்கம்

எம் குடும்பத்தின் ஒளி விளக்காய் இருங்கு எமக்கு நல்வழி
காட்டி, வாழவைத்த எம் அன்பு தெய்வத்தின் மறைவுச்

செய்தி கேட்டு டோரில் வாங்கு அஞ்சலி

செலுத்தியும், பதாகைகள் , மலர்வளையம் காட்சிப்பகுத்திய
நிறுவனங்களுக்கும், தந்தியில் அனுதாபம் தந்தோருக்கும்
தொலைபேசியில் ஆறுதல் கூறியும், கிறித்தி உள்வலத்தில்
கலங்கு கொண்டும் எமக்கு ஆறுதல் கூறியவர்களுக்கும்,

கீந் நிகைவு மலரின் ஆக்கத்திற்கு உதவிய

என். ஆர். மகேந்திரன் அவர்களுக்கும்

உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள் மற்றும் அனைத்து
நெஞ்சங்களிற்கும் எம் இதயம் கனிந்த என்றும் மறவா
நன்றியை நவில்கின்றோம்.

- குடும்பத்தினர் -

கை. 75. சீராசவரோதயம் வீதி,
திருக்கோணமலை

Handwritten title in Tamil script, possibly "செய்து கொடுக்கப்பட்ட" (Presented/Submitted).

செய்து.

Handwritten text line, likely a date or reference number.

Handwritten text block, possibly a header or introductory paragraph.

Handwritten text block, possibly a main body of text.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ, அது நன்றாகவே நடந்தது
எது நடக்கிறதோ, அது நன்றாகவே நடக்கிறது
எது நடக்க இருக்கிறதோ,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்
உன்னுடையதை எதை நீ இழந்தாய்
எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய் அதை நீ இழப்பதற்கு?
எதை நீ படைத்திருந்தாய், அது வீணாவதற்கு?
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,
அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
எதை கொடுத்தாயோ,
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
எது இன்று உன்னுடையதோ
அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது
மற்றொருநாள், அது வேறொருவருடையதாகும்

“இதுவே உலக நியதியும்
எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்”
பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்

